

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z privind plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere și dobânzi aferente;
- Z lei - penalități de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin posta la data de Z fiind înregistrată la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z și repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Z, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- menționează că prin Decizia de impunere nr. Z comunicată la data de Z, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de Z lei și majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente în sumă de Z lei, argumentând ca aceasta nu a realizat venituri;

- susține că concluzia organelor de inspecție fiscală este eronată deoarece societatea a închiriat un spațiu pentru a-l moderniza, în care să-și desfășoare activitatea în bune condiții și care ulterior să genereze profit;

- precizează că investiția nu a fost finalizată datorită unor dificultăți de ordin financiar care nu au putut fi anticipate la data pornirii investiției, mai mult două controale anterioare care au găsit aceeași situație de fapt, și anume investiția în curs de realizare, nu au constatat nereguli, taxa pe valoarea adăugată fiind rambursată;

- arată că prevederile art. 145 din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal instituie o condiție legată de scop și nu o condiție de rezultat, societatea neavând resursele financiare necesare pentru a finaliza investiția datorită actualei crize economice.

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z, a Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. Z.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z au constatat următoarele:

În perioada2008 –2009 SC "X" SRL din Z a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea chiriei aferentă unui spațiu comercial situat în Z, Z nr. Z și utilitățile aferente, în sumă totală de Z lei pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, în condițiile în care în această perioadă societatea nu a realizat venituri.

În baza celor constatate organele de inspecție fiscală au stabilit că taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei este nedeductibilă și implicit de plată în sarcina societății.

Totodată, considerând că a beneficiat nejustificat de rambursarea TVA în sumă de Z lei la data de Z și în sumă de Z lei la data de Z au calculat majorări de întârziere și dobânzi în sumă de Z lei pe perioada2009 –2010, precum și penalități de întârziere în sumă de Z lei pe perioada2010 –2010.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z, nr. 1 este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală R.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe dacă SC "X" SRL avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă achiziționării unor servicii de închiriere și utilități pentru un spațiu comercial, în condițiile în care acesta nu a fost destinat realizării de operațiuni taxabile, societatea nerealizând venituri.

În fapt, în perioada2008 –2009 SC "X" SRL din Z a înregistrat în evidența contabilă contravaloarea chiriei aferentă unui spațiu comercial și serviciilor de utilități achiziționate în sumă totală de Z lei, pentru care a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, în condițiile în care în această perioadă societatea nu a realizat venituri.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 145 alin. (1) și (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

“Art. 145. – (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

[...]

Art. 146. - (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin.(5).”, coroborate cu dispozițiile pct. 45 alin.(4) din Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, care menționează:

“45 - (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin.(1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să dețină o factură sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor achiziționate;

c) să nu depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin.(2) din Codul fiscal.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, orice persoană impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor

de bunuri și servicii, doar dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile și care dau drept de deducere, nefiind suficientă doar prezentarea facturilor de cumpărare.

Prin urmare, deoarece pentru chiria și utilitățile aferente în sumă totală de Z lei achiziționate în perioada2008 –2009 SC "X" SRL nu a putut justifica faptul că acestea sunt destinate în folosul desfășurării de operațiuni taxabile, pentru că în perioada verificată aceasta nu a realizat niciun fel de venituri, societatea nu avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei.

Cu privire la invocarea din contestație că "a închiriat spațiul pentru a-l moderniza și a desfășura ulterior activități, dar investiția nu a fost finalizată datorită unor dificultăți de ordin financiar", aceasta nu se justifică pentru a fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației nefiind susținută cu documente și mai mult, în perioada2008 –2009 nu a înregistrat venituri, respectiv nicio operațiune taxabilă.

Pe cale de consecință, organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit prin Decizia de impunere nr. Z că SC "X" SRL datorează la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește **majorările de întârziere și dobânzile în sumă de Z lei** aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată în sumă de Z lei, acestea rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept "accesorium sequitur principale" – secundarul urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și OUG nr. 39/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Iar, **penalitățile de întârziere în sumă de Z lei** sunt datorate în conformitate cu prevederile art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/

2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

„Art. 120¹. (1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

În legătură cu **contestația formulată împotriva Dispoziției nr. Z** privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, precizăm că aceasta este de competența Activității de Inspecție Fiscală Z în calitate de organ emitent al acesteia, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv